

13

بیان

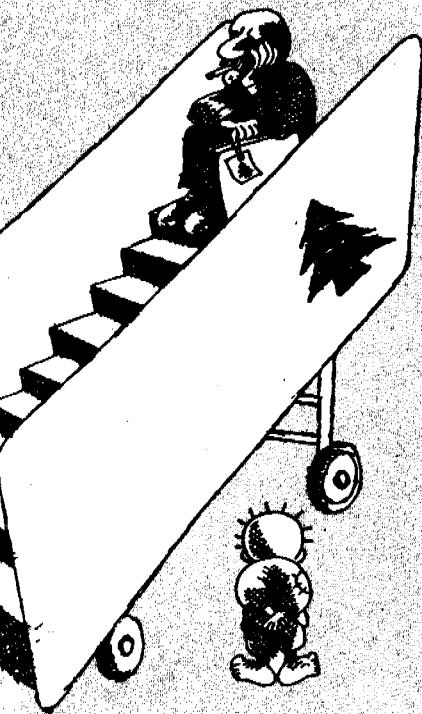
America - A Divisive Lebanon Issue

卷之三

وَلِلْمُؤْمِنِينَ مَا سَعَىٰ وَلِلْمُنْتَهِينَ
مَا كَانُوا بِهِ يَعْمَلُونَ وَمَا يَرَىٰ
الَّذِي لَمْ يَكُنْ يَعْمَلُ إِلَّا مَا
كَانَ مَعَهُ فَلَمَّا رَأَىٰ مَا
كَانَ فِي أَعْصَمِ الْأَيَّامِ
قَالَ إِنَّمَا يَرَىٰ مَنْ يَرَىٰ
وَمَا يَرَىٰ مَا يَرَىٰ وَمَا
يَرَىٰ مَا يَرَىٰ وَمَا يَرَىٰ
مَا يَرَىٰ وَمَا يَرَىٰ مَا يَرَىٰ
وَمَا يَرَىٰ مَا يَرَىٰ وَمَا
يَرَىٰ مَا يَرَىٰ وَمَا يَرَىٰ
مَا يَرَىٰ وَمَا يَرَىٰ مَا يَرَىٰ
وَمَا يَرَىٰ مَا يَرَىٰ وَمَا
يَرَىٰ مَا يَرَىٰ وَمَا يَرَىٰ
مَا يَرَىٰ وَمَا يَرَىٰ مَا يَرَىٰ

LEBANON

کارهایی که ناجی در
دهه ۸۰ و ۹۰ انجام
داد، همه در جهت
افزایش آگاهی مردم
در راستای تمرکز
هسته مقاومت لبنان
و فلسطین بود

حیات جوده ادامه می دهد.

بر کلرهای ناجی، چنین مفاهیم بسیار
دیده می شود، آن جایی که علاوه بر دادن
اندیشه راهیان، اندامات دلخمن و با به استهزا
میگیرد و از این رهکار بر سستی و بی
پاییش آن تائید می فرماید.

بیدهای چون اسرائیل منحصر به زمان
و تکان ما نیست و نظامهای اشغالگر

متعددی بر پول تاریخ وجود داشته
اند که سرانجام آن میان رفته اند. شیوه
رویارویی ناجیان علی با مسئله لبنان و
فلسطین ناضی از چنین پرداختی است.
به بیان دیگر تمام این اتفاقات برای کسی
چون او، محظی است و از این رو همچکا
در چنین شرایطی جانشی خوره و همچنان
ایستاده می ماند او که اعتماد و قوع

هر چیزی را لذ پیش داده است حتی به
استقبال خشن هم می رود که وقت!

کاریکاتورهای ناجی از آنجایی که
پی خاسته از احساس عموم مردم بود.

توانست تن جمان والق تمایلات سیاسی
و اجتماعی آنان نیز ناشد. ناکفته نماند
که لبنان دموکراتیکترین کشور در جهان
هرب است، بدغایم از این که شرایط
تاریخی و حتی لقیس (یعنی جفرالقیاس)
از هوامل مؤثر بر این ماجرا به شمار

می آید در عین حال، این بدان مفهم نیست
که والقیت امو (یعنی دموکراسی موجود)

مثلّاً خون‌های نثار شده بک
ملت را به دریاچه ای تشبیه
می‌کند که سرانجام «ستمکر»
را در خود غرق می‌سازد...

شالد ارزش و اعتبار واقعی است. نظام
حکومت فدرالی لبنان نیز از عوامل مؤثر
بر این جریان بوده است. از طرف دیگر،
مرکز ثالث فرهنگ جهان عرب لبنان است
و ۶۰٪ کتاب‌های مورد استفاده اعراب
در این کشور چاپ و منتشر می‌شود.
از این گذشته، لبنان تنها کشور عربی
است که انتخابات ریاست جمهوری آن
با نظارت مستقیم و مقابله احزاب رقیب
صورت می‌گیرد. در اغلب کشورهای
عربی، رئیس جمهور، معمولاً مادرالمصر
است. مانند مبارک که ۲۷ سال است بر
اویکه قدرت تکیه زده است. در سوریه
نظام حکومت و به صورت موروث است.
ولی پدر من زود و پسر من آید که اکنون
جه اسعش جمهوری است. یعنی چندان
تفاوتی با نظام سلطنتی ندارد مانند
آنچه شاهزادکان در عربستان انجام
می‌دهند.

در چنین وضعیتی است که فشار بک
دولت غاصب می‌تواند بر وحدت و یک
پارچگی لبنان بیفزاید. درست است که
لبنان بارها و بارها در معرض تجزیه و
تقسیم قرار گرفته، ولی آنکه مردم مانع
از این اقدام شده است (اشاره به یکی از
طرح‌های ناجیان علی).

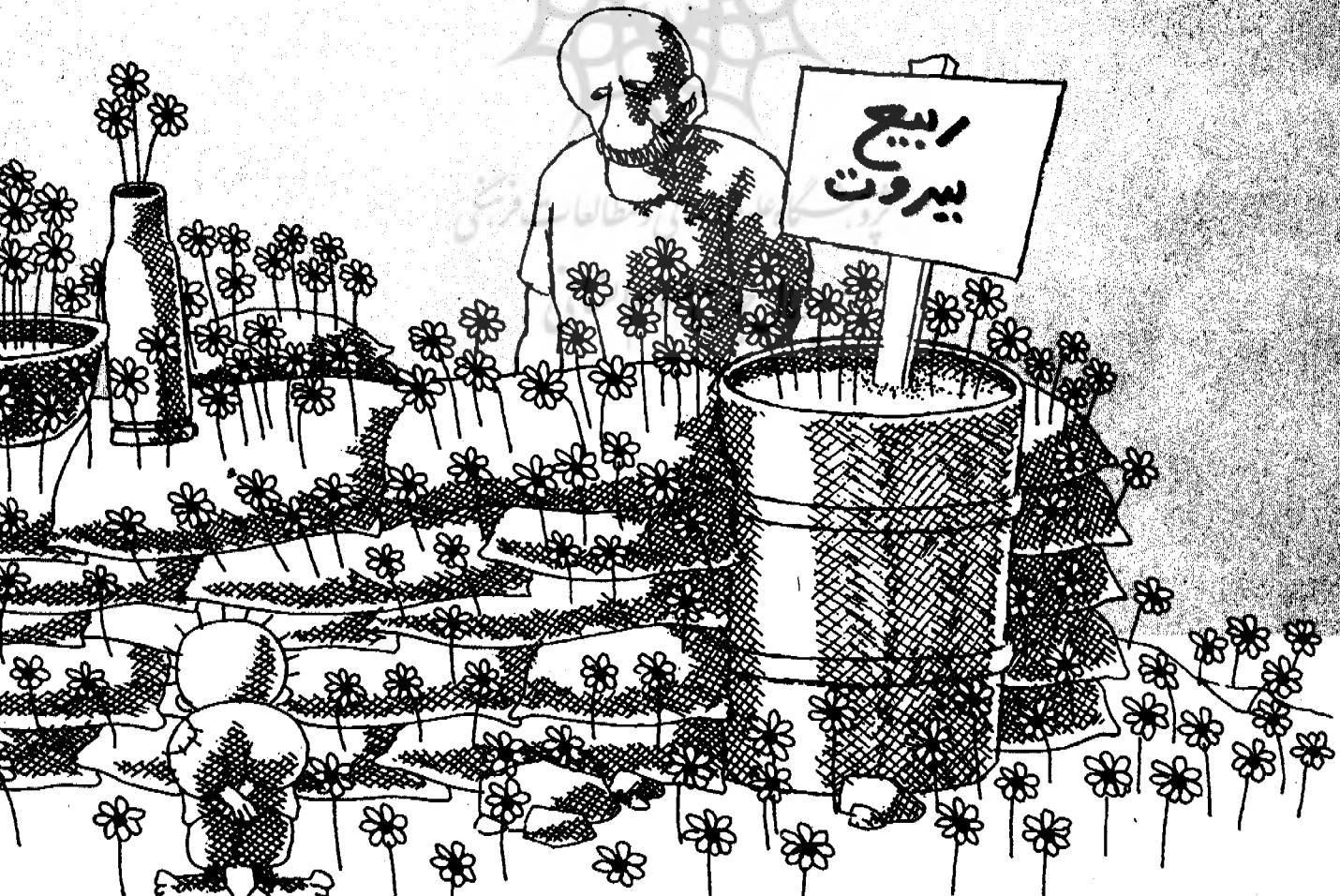
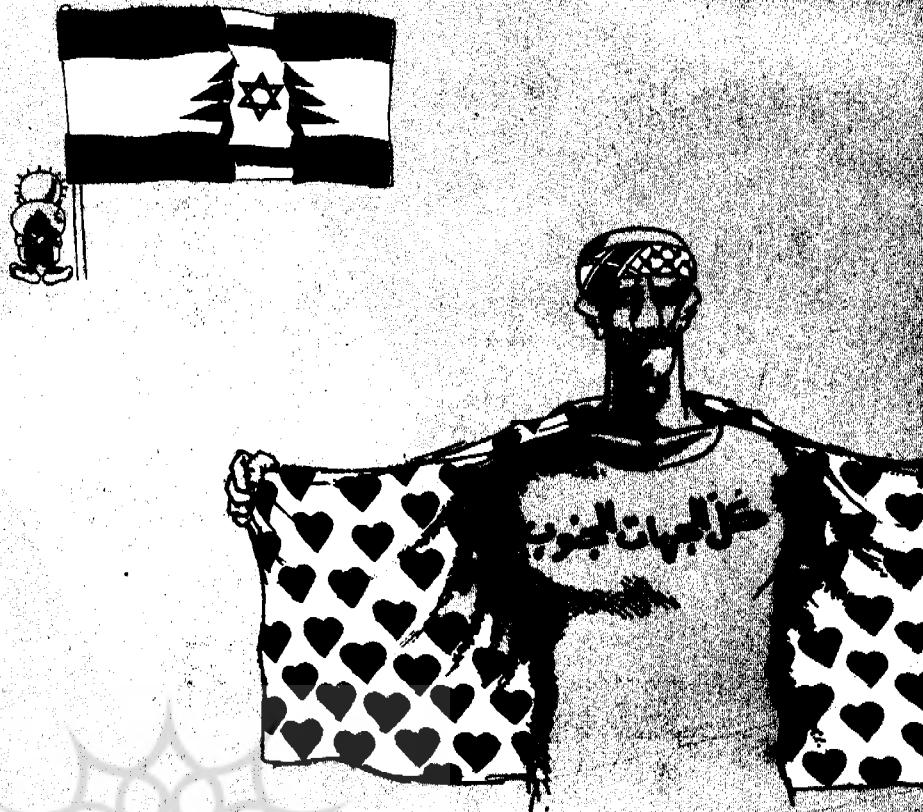
کارهایی که ناجی در دهه ۸۰ و ۹۰ انجام
داد، همه در جهت افزایش آگاهی مردم

در راستای تصریح هسته ملکومت لبنان و فلسطین بود. هر چند مسائل لبنان و فلسطین صرفاً محدود به این دو کشور نمی‌شود و مصوّل‌کم و بیش تمام عرصه جهان عرب را در بر می‌گیرد. بر همین اساس است که تأثیر فرهنگ آثار ناجی در چهارچوب زالکنش محدود نماند. به خصوص در آن پیکی بوساطه که به کویت آمد و در روزنامه «القبس» سرگرم کار شد. در آنجا نیز پروژه وحدت بخشیدن به جهان عرب را دنبال کرد. او در واقع می‌خواست اعراب هدف شخصی داشته باشدند ته چون اکنون که هر یک ساز خود را به تنها بی منوار زند.

تأثیر کارهای ناجی بر دنیای عرب، چه در عرصه اجتماعی و چه در عرصه سیاسی انکار ناپذیر است. ولی در مدتی که در روزنامه «القبس» سرگرم کارهای مطبوعاتی اش بود، توانست این تأثیر را در آنجا هم به نمایش بگذارد.

قادگاه ناجی با اینکه فلسطین بود، ولی مدت کمی از عمرش را در آنجا گذراند. او پیوسته به دنبال گافون دیگری می‌کشت که بتواند رسالت هنری خود را در آنجا

لـ ٢٠١٣

